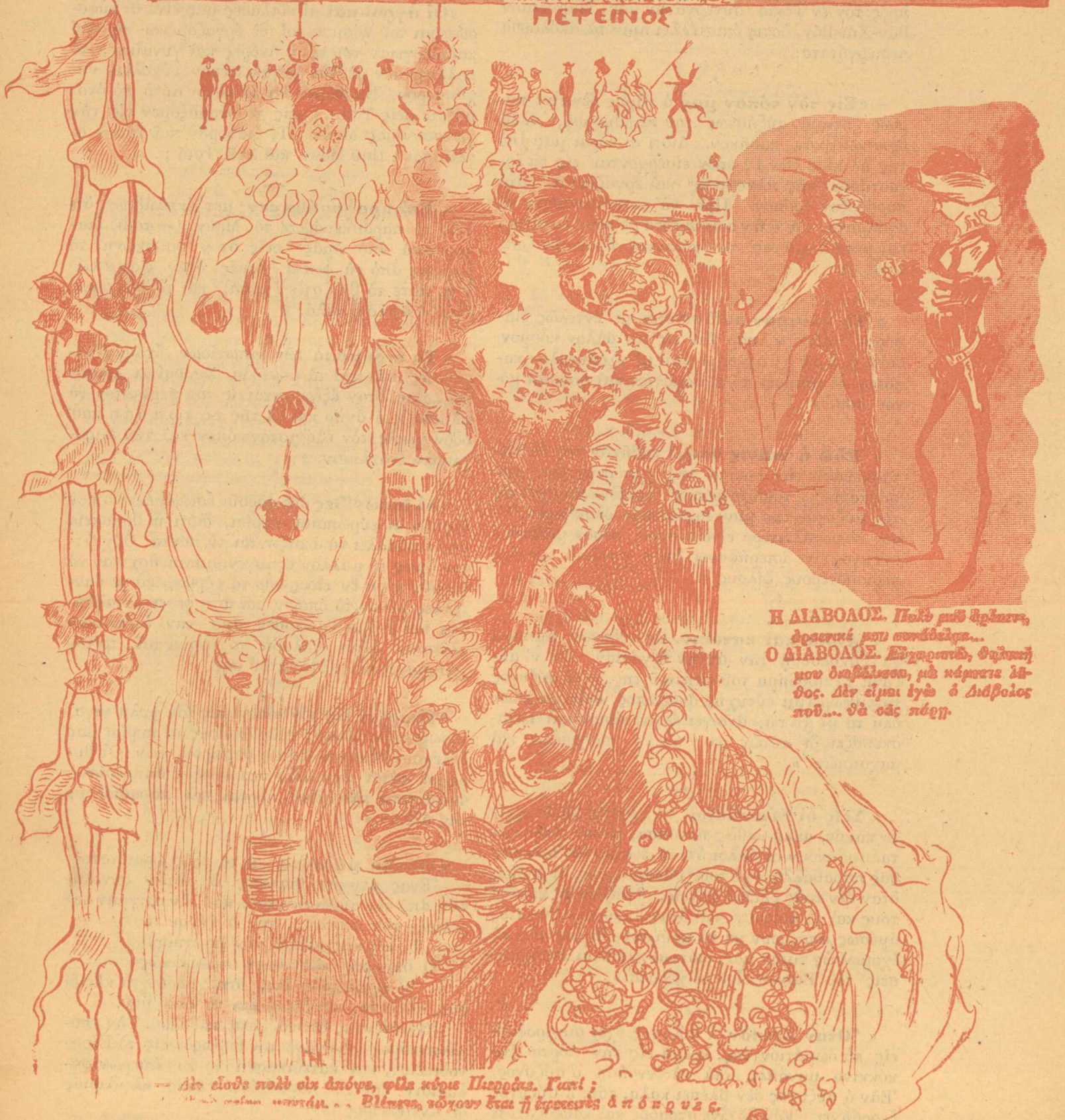

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α' ΑΠΡΙΟ. 15

ΠΕΜΠΤΗ 5^η Φεβρουαρίου 1904

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Η ΔΙΑΒΟΑΣ. Ποιό μωρό θέλεις,
 φρονιά μου ποιά είναι...
Ο ΔΙΑΒΟΑΣ. Εύχρηστον, θαύμα
 που διαβίωσα, με κάρτα λα-
 θος. Δεν είναι γυνή ο διάβολος
 σου... δά οās πάρη.

Δεν είδα ποτέ οιν άνδρα, φίλα κόρη Περγότα. Γιατί ;
 .. Βλέπω, τόχουσ είναι η έρεσερέσ δ π ό π ο υ ε ε.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ άπσυχόλησε όλον τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ὁ ρωσοϊαπωνικὸς πόλεμος, ὅλαι δὲ αἱ ἑφημερίδες ἐπεδόθησαν εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς Ἰαπωνίας, ἄλλων πραγματικῶν καὶ ἄλλων φανταστικῶν. Ἐπιθυμοῦντες καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἀκριβεστέρως πληροφορίας ἀπετάθημεν πρὸς τὸν ἐν Τόκιο συνεργάτην μας Μαρκήσιον Βάν-Χάι-Βάν, ὅστις ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἀκόλουθα περιεργότατα:

«**Εἰς τὸν τόπον μας** ὁ γάμος δὲν εἶνε κυρίως ζήτημα αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ θρησκευτικὸν καθήκον. Διότι αἱ κόραι μας ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 12 ἐτῶν εἰσέρχονται εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς πλαστικῆς καὶ ἐργάζονται κατὰ παράδοξον τρόπον. Πρῶν νὰ κατασκευάσουν τὰ ἀγάλματα, τὰ ψήφουνα πρῶτα μὲ τοὺς ἐργάτας, καὶ μετὰ 9 μῆνας τὰ ἀγάλματα βγαίνουν ζωντανά! »

«**Τὸ ψήφισμον** αὐτὸ γίνεται μὲ ἐντελῶς διάφορον μέθοδον, παρ' ὅτι εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, διότι ὁ φούρνος ἀνοίγεται μὲ τὸ δάκτυλον, κατόπιν δὲ μπαίνει τὸ ἀγαλμάτιον καὶ ψήνεται μόνον του. »

«**Ἐδῶ ἡ νεανίς** θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ κατασκευάσῃ τὴν προικὰ τῆς, ἐμπορευομένη τὴν σάρκα τῆς· τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν παρέχει εἰς τὸν σύζυγόν τῆς μίαν περιουσίαν ὀλόκληρον. Ὁσον δὲ μεγαλειότερα εἶνε ἡ προίξ, τόσον μᾶλλον ὁ σύζυγος εἶνε ὑπερήφανος, ὅτι ἡ γυναῖκά του εἶχε περισσότερους φίλους. »

«**Ἀλλὰ καὶ κατόπιν**, ὡς σύζυγος, ἡμπορεῖ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, διὰ ν' αὐξάνῃ τὸ εἰσόδημα τοῦ σπιτιοῦ τῆς. Ὁ δὲ σύζυγος τότε θεωρεῖται εὐτυχὴς ἄνθρωπος, διότι μαζεύων δάα τὰ κέρατα, ἀνοίγει ἐργαστήσιον καὶ κατασκευάζει δι' αὐτῶν μανήκια σουγιάδων καὶ μαχαριῶν. »

«**Σεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι** τὰ κέρατα τὰ θεωρεῖτε κακόν, ἀλλὰ καθὼς ἠννόησα, μόνον ὅταν καταλαμβάνουν οἱ ἄλλοι ὅτι τὰ ἔχετε. Οἱ Ἰάπωνες σὰς παραβάλλουν μὲ τοὺς σαλιγκάρους, οἱ ὅποιοι, ὅταν δὲν τοὺς βλέπει κανεὶς, βγάζουν τὰ κέρατά τους καὶ τὰ θιάζουν· καὶ ὅταν ἀκούσουν βήματο, ἀμέσως σπεύδουν νὰ τὰ κρύψουν. Ἡμεῖς ἐδῶ τὰ ἔχομεν ὡς τιμὴν μας, διότι αἱ πλεισταὶ ἐνσαρκώσεις τοῦ Βισνοῦ εἶνε μὲ κέρατα. »

«**Ὅταν λοιπὸν** ἡ σύζυγος ἔχει συντροφίαν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς, κρεμᾷ εἰς τὴν πόρτα ἓνα κόκκινο μινδῆλι, διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ σύζυγος. Ἐὰν ὁ σύζυγος δὲν βλέπει καλά, τότε ἡ σύζυγος ξεροβήχει. Ἐὰν δὲ εἶνε στραβὸς καὶ κουφός, τότε

ἡ παρουσία του δὲν τὴν ἐμποδίζει καθόλου καὶ ἀφίνει τὴν πόρτα ἀνοικτή. »

«**Ἐδῶ ἡ θρησκεία** μας δὲν ἀπαγορεύει εἰς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Βουδδά νὰ ἔχουν δέκα καὶ εἴκοσιν ἐρωμένες. Ἀὐτὸν ἡξεύρω ὅμως πῶς λέγονται, εἰς τὸν τόπον σας, οἱ λειτουργοὶ τοῦ Βουδδά τοῦ ἰδικοῦ σας. Εἰς τὴν γλῶσσαν ὅμως τὴν ἰδικὴν μας λέγονται Ποῦντζοι καὶ αἱ ἱέρειαι Ποῦντζες. »

«**Οἱ ἀγροὶ καὶ** αἱ κοιλάδες μας εἶνε αἱ εὐφωρότεραι τοῦ κόσμου, οἱ δὲ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ τείου ἄνδρες καὶ γυναῖκες, τὸ καλλιεργοῦν μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν νυχθημερόν. Ἐμάθομεν ὅτι τὸ φυτὸν αὐτὸ τὸ ὀνομάζετε σεῖς Τσάι· ἡμεῖς τὸ ὀνομάζομεν εἰς τὴν γλῶσσαν μας Μοῦν. Τί διαφορὰν ποῦ ἔχουν αἱ γλῶσσαι! Ποῦ Μοῦν καὶ ποῦ Τσάι;... »

«**Ἐπληροφορήθημεν** μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι σεῖς τὸ παρασκευάζετε τὸ Μοῦν (=τσάι) διαφορετικὰ ἀπὸ ἡμᾶς· σεῖς ὅταν φουσκῶνῃ, τότε τὸ βάζομεν μέσα, καὶ τὸ βγάζομεν, ἀφοῦ ἀφρίσῃ καλά. »

«**Τὰ ἐνδύματα** τῶν ἰαπωνίδων ἔχουν ἐξαιρετικῶς πλατεῖα τὰ μανήκια. Συμβαίνει λοιπὸν πολλάκις, ὅταν ἐξέρχονται εἰς τὸν περίπατον, νὰ πλησιάσῃ ὁ ἀνὴρ καὶ νὰ τῆς τὸ τραβᾷ κατ' ὄδον χωρὶς τὸν ἐλάχιστον κόπον καὶ τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν. »

«**Αἱ ἰαπωνίδες** δὲν φοροῦν ἔσωθεν ἐκεῖνο ποῦ φοροῦν αἱ εὐρωπαϊαὶ κυρίαι, διότι ἡ θρησκεία μας ἐπιβάλλει νὰ ἀερίζονται τὰ πάντα. Οὐχ ἦτον ὅμως, αἱ μᾶλλον ἐξηνυγεμισμένα, ἦρχισαν νὰ φοροῦν τώρα ἐν εἶδος σὰν τὰ εὐρωπαϊκὰ μὲ δαντέλλες μόνον, τὸ ὁποῖον μάλιστα φέρει καταλλήλως καὶ ὄνομα δανεισθὲν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν· φέρει δηλαδὴ τὸ ὄνομα τοῦ τρίτου γράμματος τοῦ ἀλφαβήτου σας. »

«**Υπάρχει** εἰς τὸν τόπον μας μία φυλὴ γιγαντοσώμων Ἰαπῶνων, τοὺς ὁποίους αἱ κυρίαι μας ἐκλέγουν ἐξαιρετικῶς ὡς θυρωροὺς των. Οἱ θυρωροὶ αὐτοὶ ἐκτελοῦν παράδοξον ὑπηρεσίαν: Φυλάττουν τὴν μίαν πόρταν καὶ παραδιάζουν τὴν ἄλλην. »

«**Συνέβη μάλιστα** καὶ τὸ ἐξῆς ὠραιότατον. Ἐνας ἀτυχὴς θυρωρὸς ἐξ αὐτῶν συνελέθη ἀπὸ τὸν αὐθέντην του, καθ' ἣν στιγμὴν παρεβίαζε τὴν πόρταν... τῆς συζύγου του.

— Τί κάμνεις αὐτοῦ, τὸν ἠρώτησε.
 Ὁ θυρωρὸς ἀπάντησε συμβολικῶς:
 — Ἡ κυρία μου εἶπε, ὅτι ἐχάλασε τὸ κλειδί σας, αὐθέντη, καὶ δοκιμάζει τὸ ἰδικό μου.

Ὁ αὐθέντης δὲν ἐθύμωσε καθόλου. Τὴν ἐπομένῃν ὄμως, ἐνήγαγε τὸν θυρωρὸν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, καὶ κατεδικάσθη εἰς 15 ἡμερῶν φυλάκισιν ἐπὶ... παραβίασει ξένης κλειδαριᾶς δι' ἀντικλειδός! »

»Βλέπετε, ὅτι οἱ νόμοι μας ἐδῶ εἶνε αὐστηρότεροι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σας».

«**Τέλος, σὰς στέλλω** καὶ μερικὰς ἰαπωνικὰς παροιμίας, διὰ νὰ ἰδῆτε τί πρακτικοὶ καὶ σοφοὶ ἄνθρωποι εἴμεθα.

«**Αἱ γυναῖκες** λέγουν:
 Λίω ταράμα πλίτς μπρὸς λιλόσου,
 Ἄντρικ βάλ πάλουκ γλύκο κὸ κό.
 «**Ὁ ἔστι μεθερμηνεύομενον** ἑλληνιστί:
 Ἐὰν δὲν σοῦ φθάνη τὸ δάκτυλό σου γύρῃσε τότε καὶ δανεικό.

«**Καὶ οἱ πρακτικοὶ** σύζυγοι λέγουν:
 Λαμὰ ἰς τὰ ἰ τὰς ἰ τὰς
 παρὰ ρουφ ἰαν ράτου
 χουζοῦρ φανάρ ὑδ ὑδ
 λὺς βράκ τικ τὸκ ραρά του.
 Ἦτοι ἑλληνιστί:
 Ὅταν θὰ νοιώσῃ ὁ κερατᾶς
 τῆ γλύκα τοῦ κεράτου,
 μέλι καὶ γάλα γίνεται
 μὲ τὴ νοικοκυρά του!

Ταῦτα ἀποστέλλει ἡμῖν ὁ ἐν Τόκιο ἀνταποκριτὴς μας κύριος Βάν-χάι-βάν.

«**Κατὰ τὴν ἐβδομάδα** ταύτην οὐδὲν ἄλλο ἄξιον λόγου ἔχει νὰ παρατηρήσῃ τὸ «Φλέρτ». Ἵσως κανεὶς ἐκ τῶν κ.κ. ἀναγνωστῶν μας νὰ μᾶς ἀντεῖπῃ ὅτι ἔχομεν Ἐπὶ κρητες. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παραπέμπομεν τὸν ἀγαπητὸν μας ἀναγνώστην εἰς τὴν εἰκόνα τῆς πρώτης μας σελίδος, διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ οὕτω ἡ ἐπιθυμία του διὰ τῆς ἐφετεινῆς Ἀποκρητικῆς... »

ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΟ

Ἦρθε, χρυσὴ μου κοπελλιὰ
 Τὸ πρῶτο καρναβάλι,
 Τὸ ντόμινο τὸ κόκκινο
 Θὰ ξαναβάλω πάλι,
 Καὶ θάρθω στὸ σαλόνι σου
 Νὰ σοῦ τὰ κάμω θάλασσα,
 Ἀποῦ καὶ ἀμασκάρεντος
 Μαζύ σου τὰ ἐχάλασα...

Ἦρθε; χρυσὴ μου κοπελλιὰ
 Τὸ πρῶτο Καρναβάλι
 Ἄν μὲ ἰδῆς μὲ κέρατα
 Ἐπάνω στὸ κεφάλι
 Μὴ φοβηθῆς! Ὁ Γιάννης σου
 Τὰ ἔβαλε ἀπὸ τώρα
 Γιὰ νὰ σοῦ ποῦν πῶς ἔφθασε
 Τοῦ γάμου μας ἡ ὥρα.
 Ὁ Σπαρταριστὸς

Ἡ Κωμῳδία τῆς ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΤΟ ΜΠΑΛ - ΜΑΣΚΕ

Ο Κ. ΕΛΑΦΟΚΕΦΑΛΟΣ (Σύζυγοι ποῦ κνηγοῦν τὰ Η Κ. ΕΛΑΦΟΚΕΦΑΛΟΥ (Ξυὰ διὰ λ)σμόν του ἔκαστος)
 Ο Κ. ΜΟΥΣΤΕΡΙΔΗΣ (Προμηθευτὴς Κυριῶν καὶ Κυριῶν)
 (Ἡ Σκηνὴ σύγχρονον ἐν Ἀθήναις).
 Σ Κ Η Ν Η Α'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος καὶ ὁ κ. Μουστεριδῆς
 Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Λοιπόν, ἀπόψε... εἶνε κομμάτι.

Ὁ κ. Μουστεριδῆς:—Κομμάτι λέει;... Κομμάτι πρώτης...
 Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Θὰ κατορθώσῃ, καθὼς μου εἶπε, Νὰ τοῦ ξεφύγῃ...

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τίνας;
 Ὁ κ. Μουστεριδῆς:—Τ' ἀνδρὸς τῆς...
 —(Ποῦ τοῦ τὰ βάζει τοῦ κακομοίρη),—
 Κι' εἰς τὰς ἐννέα, τὸ δίχως ἄλλο,
 Ντυμένη σὲ ντόμινο γκριζὲ
 Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Θὰ ἔλθῃ στῶν μασκῶν τὸν μπάλλο...
 Σ Κ Η Ν Η Β'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος ἡ κ. Ἐλαφοκεφάλου
 (Εἰς τὸ σπῆτι των).

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Καλὴ μου γυναικοῦλα, μὴ θυμώσῃς,
 Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Ἄχ! καὶ ποῦ θὰ πᾶς, καλὲ μ' ἀνδρῶν...
 Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Στὸν καφενέ, ἔνα μετζικ νὰ παῖξω.
 (Ὁ Σύζυγος ἀπέχρῃται)
 Σ Κ Η Ν Η Γ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Στὸν καφενέ, ἔνα μετζικ νὰ παῖξω.
 (Ὁ Σύζυγος ἀπέχρῃται)
 Σ Κ Η Ν Η Γ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ κ. Ἐλαφοκέφαλος:—Τώρα ποῦφυγε ἄς πάω
 Εἰς τὸν μπαλ-μασκῶ τὸν μπάλλο
 Τοῦπα νὰ μὲ περιμένῃ
 Στῆς ἐννέα δίχως ἄλλο.
 Σ Κ Η Ν Η Δ'.

ΟΙ ΧΟΡΟΙ ΜΑΣ

(Έργον εις πράξεις αναριθμητάς συνεπτυγμένον εις εικόνας τρεῖς)

Πράξις Α'. — Ὁρα 11 νυκτερινή.

Πράξις Β'. — Ὁρα 1 μετὰ μεσονύκτιον

Πράξις Γ'. — Ὁρα 3 πρωινή.

Εἶπε Ἀποκορῆς καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ τὰ φάη τὴν σχετικὴν τῆς θόσεως ἀπὸ τοῦ ἀληγορευμένου καρποῦ ἡ κυρία... Τὴν βλέπετε; Ἐβαλε καὶ σιδάλα γὰρ νὰ μπορῆ νὰ φθάσῃ τοὺς χορδούς, ποῦ τῆς ἀρέσουν πολύ...

Ο ΤΣΙΟΥ-ΤΣΙΟΥ

Α.

Ἡ ἱστορία ποῦ θὰ ποῦμε τώρα στῆς Ἰαπωνίας γίνηκε τὴ χώρα, ἐκεῖ ποῦ τὰ χρυσάνθεμα ἀνθίζουνε καὶ ποῦ τὸ τσάι σπέρνουν καὶ θερίζουνε γιὰ νὰ τὸ βάζουμε μὲ σ'τῆς τσαγιέρες νὰ κάνουμε εὐγενεῖς βεγκέρες, καὶ νὰ ρωτᾶμε γύρωθε στὴ σάλα :

« — Μὲ τὸ κονιάκ τὸ παίρνετε ἢ μὲ τὸ γάλα ; »

Ἐκεῖ λοιπὸν σ' ἕνα χωριό, παρήμερα ἀπ' τ' ἄλλα σπήτια, μέσα σὲ μιὰ κάμερα ἰσόγεια, μεγάλη καὶ προσήλια, ζοῦσε μιὰ ἰαπωνέζικη φαμίλια — κόρη καὶ μάνα, χήρα ἢ καὶ μὲν — ποῦ ἦτανε στὴ χώρα φημισμένη γιὰ τὴ μάνα καὶ ἡ κόρη ἀντάμα ἔφτιαναν καὶ βάζα, ἕνα θάμμα, καὶ ἀφοῦ δὲν ἐπληρώνανε καὶ φόρους, ἐκέρδιζαν πολλὰ ἀπ' τοὺς ἐμπόρους. Μὰ ἡ κόρη, ποῦ τὴ λέγαν Τάι-Τάι, καὶ ἡ μάνα, ποῦ τὴν λέγαν Χάι Χάι, κοντὰ σ' αὐτὰ ποῦ εἶπα, εἶχαν κα' ἄλλο πολύτιμο ταλέντο καὶ μεγάλο, πούησαν γιὰ τοῦτο πειὸ γνωστὲς ἀκόμα ἔφτιαναν καὶ ἀγάλματα μὲ χῶμα μὲ ὄλα τους, ποῦ λές, τὰ μαραφέτια, καὶ εἶχανε μιὰ ζωηρότη τέτοια, καὶ μιὰ τέτοια, σὰν νὰ λέμε, φύσι, ποῦ ἔλεγε πῶς τ' ἄγαλμα θ' ἀφήση τὴ θέσι ποῦχει, καὶ θὰ περπατήση, νὰρθῆ κοντὰ σου νὰ σὲ χαιρετήση.

Γ' αὐτὴ λοιπὸν τὴν τέχνη εἶχαν φήμη πῶς μόνο αὐταὶ ἐδούλευαν τὴ ζύμη, καὶ οἷλοι, τοῦ χωριοῦ καὶ νηοὶ καὶ γέροι, περνοῦσαν πάντα ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ γύρευε καθένας νὰ κυττάη τὴν ὄμορφη δουλεύτρα Τάι-Τάι, ποῦ καὶ κορίτσι ἦτανε σιὴν ὄρα, καὶ εἶχε λίγα σὰν κα' αὐτὸ ἡ χώρα. Τὰ προξενιά πηγαίναν κάθε μέρα μὰ οἷλοι κοπανοῦσαν ἀγέρα γιὰ τὴ Τάι-Τάι ἢ καὶ μὲν, σιὴ τέχνη ἦτανε παραδομένη καὶ ἔφτιανε τόσους ἄνδρες μὲ τὸ χῶμα ποῦ δὲν τῆς ἔμενε καιρὸς ἀκόμα νὰ νοιώσῃ πῶς τὸ πρᾶγμα κάθε μέρα μόνο μ' ἀγάλματα δὲν βγαίνει πέρα, ἀν' ὄχι ἄλλο τίποτε νὰ φτιάγῃ, τοῦλάχιστον μοντέλο νὰ τὸν κἀνῃ, ποῦ σὸ ἐξῆς ἀνάγκη νὰ μὴν ἔχη κάθε στιγμὴ στὴ μάνα τῆς νὰ τρέχῃ, τὴν κάθε ἀπορία νὰ τῆς λύσῃ, σὸ κάθε τι ποῦ πρέπει νὰ κολλήσῃ. Μὰ τίποτα. Δὲν ἤθελε κανένα τοὺς προξενήτες ἔδωχ' ἕνα ἕνα, καὶ μάταια σὸ παραθύρι ἐκείνης ὁ Τσίου Τσίου, γείτονας τσαχαπίνης, καθότανε ὅλη τὴ νύκτα κάτου καὶ ἔλεγε τὰ τραγούδια τοῦ ἔρωτά του...

Β.

Μιὰ μέρα φθάνει σὸ χωριὸ ἐξώρας ἕνας μεγάλος ἔμπορος τῆς χώρας, καὶ ἀπὸ κείνους πῶχον ἰσα-ἰσα μὲ τὴν Ἐδρῶπη ἀλισιβερίσα, καὶ παραγγέλνει, εἰς τὴν Τάι-Τάι, ἕν' ἄγαλμα τρανό, ποῦ νὰ κρατᾶ

ἕνα μακρὸν σὰ χέρια του κοντὰρι καὶ ἕνας θεὸς νὰ ἦνε — λόγον χάρι ὁ Τσάν, ἦγουν ἡ δύναμις ἡ πρώτη ποῦ ἔδωκε στὴ γῆ τὴ γονιμότη. — « Τὸ θέλω σ' ἕνα μῆρα νὰ τὸ πάρω »

« καὶ πάρε τὴ μισὴ τιμὴ καπάρω, » ὁ ἔμπορος τῆς λείει, καὶ πληρώνει γιὰ τὴν τιμὴ, μισὸ ναπολεόνι. Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ λοιπὸν, ἡ κόρη καὶ ἡ μάνα ἀρχινοῦν τὸ πιλοφόρι, καὶ ἔτσι, δίχως δευτέρη μιλιὰ, τὸ ρίχνουν νύκτα ἕμερα στὴ δουλειά. Ὁ Τσίου-Τσίου, νέος καθὼς πρέπει, δὲν ἔπανε σιγὰ νὰ κρυφολέπῃ, καὶ ὅπως σ'βέλιος ἦτανε καὶ φίλος ἀκολοθοῦσε τὴ δουλειὰ καὶ ἐκεῖνος, καὶ ὅσο τὸ ἄγαλμα ἐπροχωροῦσε, ἐθαύμαζε καὶ αὐτὸς καὶ ἀποροῦσε, γιὰ τὴν προτοῦ νὰ φθάσ' ἢ προθεσμία, ὁ Τσάν δὲν εἶχε ἔλλειψι καμμία, μὲ ζωηρότητα ἔσπεκε καὶ χάρι καὶ μόνο ποῦ δὲν εἶχε τὸ κοντὰρι. Ἄφοῦ λοιπὸν ἐτέλειωσ' ἡ δουλειὰ καὶ ἔπεσε ἡ τελευταία πινελλιά, ἐσκέπασαν τὸν Τσάν μ' ἕνα σενιόνι, μὴν τύχη καὶ χαλάση ἀπ' τὴ σκόνη, ἀνάφανε τὸ λύχνω, ἐγδυθήκανε, καὶ ἔπεσανε καὶ ἡ δυὸ καὶ κοιμηθήκανε....

Γ.

Τὴν νύκτα, ὅπως εἶχαν κοιμηθῆ, ξυπνοῦν ἀπὸ ἕνα μούγκρισμα βαθύ... — Μὴρ' Τάι-Τάι! τάχα τί συμβαίνει; ῥωτᾶ ἡ Χάι-Χάι, φοβισμένη. Μὰ ὡς ποῦ τὴν κουβέντα νὰ τελειώσῃ, ἐπῆγε ἀπ' τὸ φόβο τῆς νὰ λυώσῃ, γιὰ τὸ ἄγαλμα τὸ σκεπασμένο κοινᾶ τὸ χέρι, ποῦχε ἀπλωμένο, καὶ, ὅπως ἦταν κάτω ἀπ' τὸ πανί, τοὺς λείει μὲ φωνὴ ἀνθρωπινή :

— « Μὴ φοβηθῆτε! Τρόμος μὴ σὰς πιάσῃ! » εἶμ' ὁ Θεὸς, ὁ Τσάν, ποῦχετε φτιάσῃ! » τὸ πνεῦμά μου ἐστάθηκε κοντὰ σας » καὶ τὸ πέτύχαιε τὸ ἄγαλμά σας, » καὶ τώρα ποῦ σὸ μπόι μου τὸ βρῆκα, » κατέβηκα καὶ μέσα του ἐμπήκα. » Γιὰ τούτη ποῦ μοῦ κάνατε τὴ χάρι » ἢ κάθε μία σας ἀμοιβὴ θὰ πάρῃ » σβύστε λοιπὸν τὸ φῶς, ποῦ καίει ἀκόμα, » καὶ πάλι ξαναπέσετε σὸ στρώμα, » καὶ κάμετε γιὰ μένα λίγη θέσι, » γιὰ τὸ θάρθῶ νὰ κοιμηθῶ στὴ μέση! »

Ἡ δυὸ γυναῖκες πέφτοντε μπροστά του καὶ προσκυνοῦν μὲ τὸ κεφάλι κάτου, καὶ γιὰ νὰ κάμουν τοῦ Θεοῦ τὴν χάρι σβύνει εὐθὺς ἡ μάνα τὸ λυχνάρι. Τότε λοιπὸν — ὁ θαῦμα τῶν θαυματῶν γιὰ τὰ ἱστορικὰ τῶν ἀγαλμάτων, — τὸ ἄγαλμα, ποῦ ἦταν ἀπὸ χῶμα, σιῶν γυναικῶν ξαπλώνεται τὸ στρώμα, ἀνακατώνεται ἐκεῖ στὴ μέση μὲ σάρκα ζωντανή, γεμάτη ζέσι, καὶ φαίνεται σ' ἐκείνη τὴν τραμοντιάνα, πῶς προτιμᾶ τὴν κόρη ἀπὸ τὴ μάνα. Τότε λοιπὸν, ποῦ λές, καὶ ἡ Τάι-Τάι ἀπὸ τὴν πολλὴν χαρὰ τῆς δὲν βασταίει. Πέρνει καὶ δίνει ἀμέτρητα φιλιὰ, χαμμένη στοῦ θεοῦ τὴν ἀγκαλιά, καὶ ὡς ποῦ νὰ λαλήσουν τὰ κοκόρια τὸ βγάλανε καὶ οἱ δυὸ τους ἀπὸ τὰ ὄρια!....

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον).

Ὁ Ἀριστερὸς Ψάλτης

Ο ΜΑΣΚΑΡΑΣ

Ἦταν τρελλὴ ἀποκορηά,
Ἦμέρα γέλοιου καὶ χαρᾶς,
Π' ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ
Νὰ γίνω πρώτης μασκαρᾶς.

***

Μοῦχε τὰ μυαλὰ σηκώσει
Ἄχ! τὸ «Φλέρετ» ἀπὸ καιρὸ,
Ποῦνε ὄλο μέλι, γλύκα,
Ποῦνε τόσο... ζουμερῶ...

***

Καὶ χωρὶς νὰ καρτερῶ
Καὶ χωρὶς καιρὸ νὰ χάνω,
Ἔνα ντόμινο φορῶ
Καὶ μιὰ μάσκα φίνα βάνω.

***

Κι' ἕνα ὑψηλὸ καπέλλο,
Στὸ κεφάλι μου φορῶ,
Κι' ἔτσι λέω γιὰ νὰ πάω
Εἰς τὴ νηὰ ποῦ λαχταρῶ,

***

Νὰ τῆς κάνω μιὰ σουρπριζ
Νὰ τὴν κάνω νὰ γελάσῃ
Κι' ἀπ' τὰ γέλια τὰ πολλὰ
Τὰ πασχάλα τῆς νὰ χάσῃ.

***

Κι' ἔτσι ν' ἀγαπήσω πάλι,
Γιὰ τὸ ἄχαμε χαλάσει,
Κι' ἡ τρελλὴ ἀποκορηά
Θὰ τὴν κἀνῃ νὰ ξεχάσῃ

***

Τὰ μαλώματα, τῆς γκρόνης
Καὶ τὸν κἀνε τῆς θυμὸ,
Καὶ φιλάκια νὰ μοῦ δώσῃ.
Ἄχ! αὐτὸ ποῦ πιθυμῶ!

***

Καὶ σηκώνομαι μιὰ-δυὸ
Εἰς τὸ σπῆτι τῆς πηγαίνω,
Κι' ἀφ' οὗ πρῶτα χαιρετῶ,
Τοιμουτιά, φωνὴ δὲν βγαίνω.

***

— Βρὲ καλῶς τὸν μασκαρᾶ,
Λέγει κείνη χαρωπῆ.
Μὰ ἐγὼ ντίπ, τοιμουτιά,
Γιὰ νὰ δῶ τί θὰ εἰπῆ.

***

Μὰ αὐτὴ, καιρὸ δὲν χάνει,
Μοῦ τὴν πᾶνει καὶ τὴν βγάξει,
Τὴν μεταξοτὴ μου μάσκα,
Καὶ τὰ γέλοια τότε σκάξει.

Καὶ μοῦ λέγει ὄλο νάζι
Κι' ὄλο χάρ' ἢ κοπελλιὰ,
Ἄφ' οὗ σὸ ψηλὸ καπέλλο
Μοῦδωσε μιὰ καπελλιὰ.

***

— Σοῦ τὴν ἔβγαλα, μοσιού,
Γιὰ νὰ δῶ καὶ τὴ δική σου
Τὴν ἀληθινή, ποῦ κρύβεις
Μὲς σ'τὴν ψευτικὴ, μορφή σου.

***

Ὅταν εἶδε τὴν δική μου,
Φάτσα, ἔμπρός τῆς ντοῦρα-ντοῦρα
Ἄρχισε πάλι τὰ γέλοια,
Ποῦ τὴν ἐπιασε λιγοῦρα.

***

Καὶ μοῦ λέγει, ἐπὶ τέλους,
Ἡ κομψὴ μου κοπελλιὰ
Μὲ τσακίσματα, μὲ νάζια
Καὶ γλυκόφωνη λαλιά.

***

— Ἄ!! εὐὸ ἦσουν λοιπὸν;
Νὰ μὴ σὲ γνωρίσω μίτι...
Μὰ γιὰ πὲς μου... Ἄφ' οὗ ἔχεις
Μιὰ κοτζάμου τόση μύτη,

***

Πῶς τὴν ἔβαλες κεί μέσα,
Εἰς τὴν μάσκα, μ' ἕνα τρόπο
Νὰ μὴν φαίνεται καθόλου;
Νὰ μὴν πᾶνῃ διόλου τόπο;

***

Χά... χά... χά... εἶνε ἀστεῖο,
Μιὰ κοτζάμου μὴ τὴ τόση
Νὰ μπορέσῃ σὲ μιὰ μάσκα
Μικρολίτσα νὰ τὴν χῶσῃ.

***

Τότε λέω σὸ πουλί μου
— Ἄστ' αὐτὰ, χρυσοῦ κοπέλλα
Ἔλα δῶ στὴν ἀγκαλιά μου.
Τῆς ἀποκορηᾶς τὴν τρέλλα

***

Νὰ γλεντήσουμε καὶ οἱ δυὸ.
Μέσα δῶ, στὴν ἀγκαλιά μου,
Κάθε πείσμα καὶ θυμὸ
Θὰ σοῦ πάρουν τὰ φιλιὰ μου.

***

Πέφτει μέσ' στὴν ἀγκαλιά μου
Ὅλο νάζι καὶ χαρὰ,
Καὶ γελάει καὶ φωνάζει :
— Ἄφεριμ, βρὲ μασκαρᾶ.

Γράνητης Μάγκας

ΑΠΟΚΡΗΤΕΣ 1913

ΑΠΟΚΡΗΤΕΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

— Ω Σάτυρ μου γελαστέ,
 Έλθὲ νὰ μοῦ τὴν βάνης,
 Ἀδὴ τὴ μάσκα ποὺ κρατῶ,
 Γρηοῦλα νὰ με κάνης.
 Σὺ νὰ μοῦ τὴ βάλῃς, σὺ,
 Ντό-ρέ-μι-φά-σὸλ-λά-σὺ.

— Ω Ἀπόλλων μουσηγέτη
 τὸ κλαρίνο ποὺ μοῦ λείπει,
 κάμε ἔλεος καὶ φέρο
 γιὰ νὰ γείῃ τὸ κοτσέριτο.
 Καὶ γὰ εὐφρανθῆς καὶ σὺ,
 ντό-ρέ-μι-φά-σὸλ-λά-σὺ.

— Ω Ἀπόλλων μουσηγέτη,
 τὴν κιθάρα μου θὰ σπάσω
 ἂν μαζὺ μὲ τὸ κλαρίνο
 δὲν μοῦ στείλῃς ἓνα μπάσο
 καὶ τὸ κρέμα θάξῃς σὺ
 ντό-ρέ-μι-φά-σὸλ-λά-σὺ.

— Ἀχ κύριε! Ἄν ἦτο πραγματικὴ ἀδὴ ἡ μύτη
 δὲν θὰ ἤθελε καλλίτερο στήριγμα ὁ Ἰαπωνικὸς στρα-
 τὸς διὰ τὴν ἐπισθοχώρησιν....

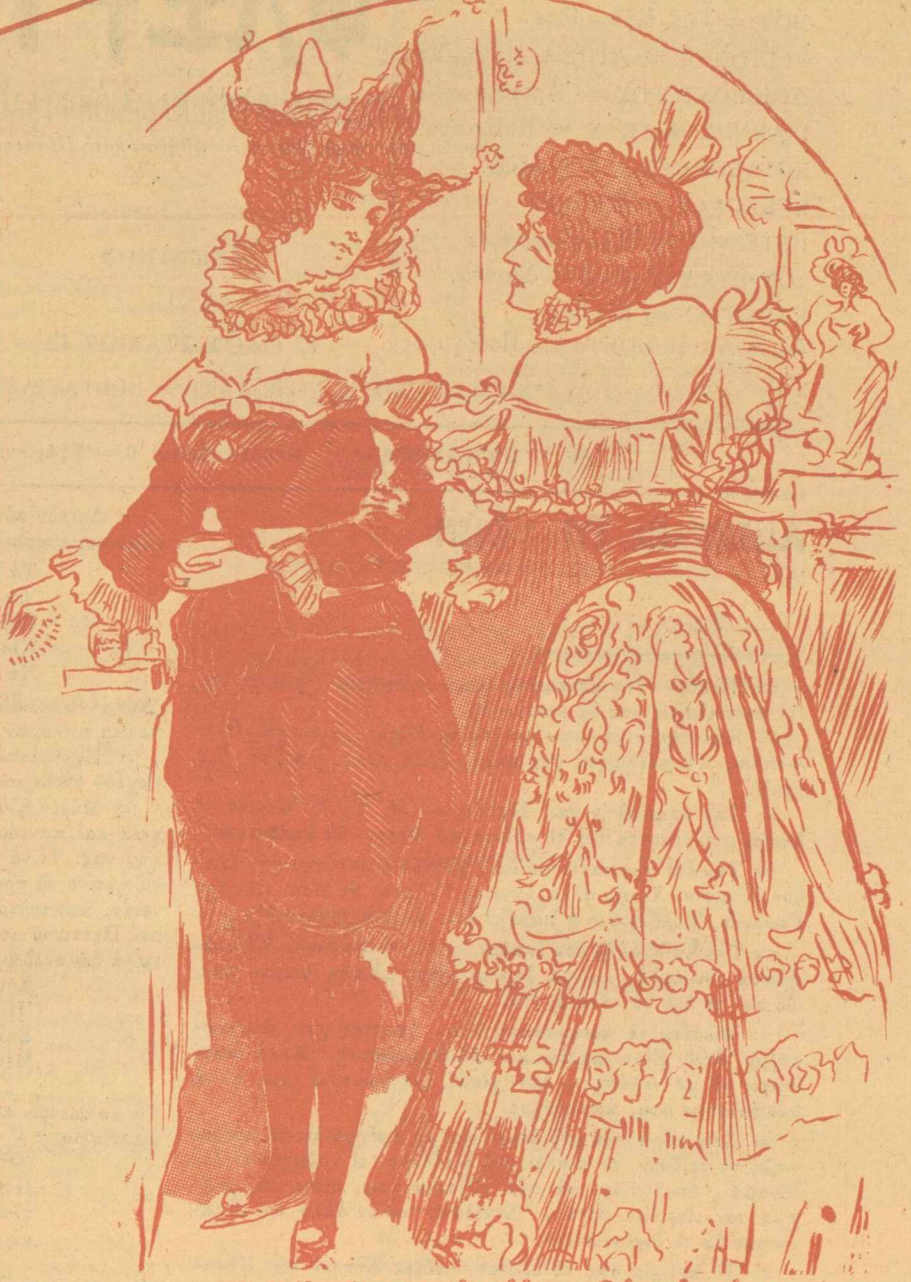

— Κοιτάξατε, κυρία μου, τί θὰ εἰπῇ φανε-
 ρὸς νόμος. Ὅταν σηκώνεται ἓνα φόρεμα μπαλ-
 λαρίνας, σηκώνεται καὶ ἔ,νι εδρεθῆ κοιλία του..

ΣΤΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ ΜΑΣ

— Μὰ πρὸς θεοῦ, κύριε, ποῦ τὸ τραβᾶτε τὸ χέρι μου..
 Σὰς βλέπουν... Μὰ αὐτὸ, ἐπὶ τέλους εἶνε πολὺ χο-
 ρό...

— Σὺ, δὲν εἶμαι εἰσὶς τὸν ἵπποδρομιόν;
 — Ναι, μὰ ν' ἀκούσῃς καὶ μιὰ συμβουλὴ ποὺ θὰ σοῦ δώσω,
 σερίνα μου. Μὴ καθβαλιεῖς σερικὰ ἄλογα, γαὶ θὰ σὲ εἰ-
 ξουν κεντῶ...

— Κύριε Παληάτσι, εἰ παραφορτωθήκατε... Δὲν
 πᾶτε γὰ παίξετε τὸ ρόπαλο; ..
 — Κυρία μου, κ' ἐγὼ γιὰ τὸ τὸ δουτυρισμένο τὸ
 ρόπαλο βιάζομαι τόσο ὥρα...

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΜΩΦ = Της Εβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΦΑΛΤΗΣ = Διηγήματα
ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ = Αριστοκρατία.
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ = Ποιήματα.
ΚΟΥΑΣΙΜΟΔΟΣ = Κωμωδία.
ΚΟΚΚΟΡΑΣ = Έξαντρίκ.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ = Άλληλογραφία.
ΔΟΝ-ΣΑΧΛΑΜΑΡΑΣ = Σκίτσα.
ΚΑΡΑΝΤΑΣ = Είκονες.
Δίς ΖΟΛΑ-ΔΕ-ΜΟΝΤΑΛ = Ποδόγυρος

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Εκδιδόμενον εν Αθήναις κατά Πέμπτην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

12 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 12

ΡΕΠΙΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ — ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ — ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έτησία Δραχ. 6.— Έξάμηνος Δραχ. 3.50.

Αλληλογραφία του 'ΦΛΕΡΤ'

ΑΘΗΝΑΙ

= Έλαβον την επιστολήν σας, αγαπητέ Τσιέν-τιν-ιόν.
'Η παράκλησίς σας θα εκτελεσθῇ.
= Καί την ιδιάν σου επιστολήν έλαβον, αγαπητό Πλακωτάκι.
Τά ποιήματά σου καλά, αλλά πολύ άνοιχτά, βρέ παιδί.
= Τήν επιστολήν σας έλαβον, κ. Μ. Θ. Α.
'Εκείνο τό όποιον μου γράφετε διά τό «Πεταχτό Φλέρτ» θα δημοσιευθῇ.
= Τήν επί χρωματιστού μωβ χάρτου επιστολήν σας έλαβον Γεωργία.
Χωρίς άλλο κανέναν Γιώργος θα είσαι και όχι Γεωργία.
Μολοντούτο ή παράκλησίς σας θα εκτελεσθῇ.
= Τήν επιστολήν σου έλαβον, φίλε Αναποδιάρη.
Τά ποιήματά σου καλά, και θα δημοσιευθούν με την σειράν των, ως και τό διά τό «Πεταχτό».
= Έλαβον τό ποιημάτι σου, τακτική μου άναγνώστρια Ανά.
Είνε καλόν και θα δημοσιευθῇ.
'Αλλά διατί θέλεις να με γελάσης;
Δέν είσαι άναγνώστριά μου, αλλά άναγνώστης μου, παμπόνηρε.
= Σείς, κύριε, πού μου έστειλατε τό ποίημα εις τό μέτρον «πώς τό τριβούν τό πιπέρι του διαβόλου οί καλογέροι»
δέν δύναμαι, δυστυχώς, να σας εύχαριστήσω, διότι τό ποιήματά σας είνε έξω φρενών.
Στείλατε κανέν άλλο και εύχαριστώσας θα τό δημοσιεύσω.
= Τό ποιήματά σας τό έλαβον, φοβερέ Κυνηγέ της Γαλανομάτας.
Πολύ καλό και θα δημοσιευθῇ.
= Τό διηγηματάκι σου πολύ ωραίο και γεμάτο από καλαμπούρια, αγαπητόν και έξυπνον Φωτοβόλον Άστρον.
Θά τό δημοσιεύσω εύχαριστώσας, καθώς και πέν άλλο, τό όποιον θα στείλης.
= Έλαβον την επιστολήν σου, αγαπητέ και άτρόμητε Δάτα της Μουνυχίας.
Τά ποιηματάκια σου πολύ καλά.
Τά δια τό «Πεταχτό Φλέρτ» θα δημοσιευθούν.
= Τήν επιστολήν σου έλαβον, αγαπητέ Φαρμακοκρίστη.
Μά μόνον φάρμακα τ ρ ί β ε ι ς;
'Η παράκλησίς σου θα εκτελεσθῇ.
= 'Η παράκλησίς σου θα εκτελεσθῇ, φίλε Σπέντζε.
= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε Πρακτικέ.
Τά ποιήματά σου καλά και θα δημοσιευθούν με την σειράν των.
= Τήν επιστολήν σου έλαβον, αγαπητό Καλαποδόμιορο.
Τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.
= Καί την ιδιάν σου επιστολήν έλαβον, φίλτατε Σρήνη-Όρφευ.
Εύχαριστώ πολύ διά τά φιλικά αίσθήματα, τά όποία μου εκδηλοεί εις στίχους ώραιους:
Χαίρε τοῦ «Φλέρτ» Διευθυντά,
Σὺ πού χαρά σκορπάς
Ποῦ δλοῖ σ' αγαπάνε
Καί δλους αγαπάς.
Εύχαριστώ πολύ, φίλε μου, και την φίλιαν πού μου ζητάς σου την προσφώνω.
= Λοιπόν, γλυκὸ παιδί A-Τέλη, δέν παραλείπεις από τοῦ να μ' ενθυμίσαι.
Σε εύχαριστώ.
Τό ντιστεγκέ πολύ καλόν, μά κάνε μας την χάρι να μην γκρινιάζης.
'Ο Μάγκας είνε έδώ.
'Αλλά, δέν μου λες, πότε θα σε γνωρίσῃ ή Πετεινός μου;

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ
ΦΑΡΜΑΚΟΜΠΗΣ
ΣΤΡΑΒΟΥΣΛΟ
ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ
ΖΑΝ-ΚΙ-ΡΙ
ΓΓΑΜΕΝ
ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΝΑΥΠΛΑΙΕΥΣ
Α-ΤΕΛΗΣ
ΣΑΤΑΝΑΣ

= Λοιπόν αυτά τά νέα, φίλε Σολόβ-Συναγίρα.
Πάλιν αι έμμετροι προσφωνήσεις δέν σου λείπουν:

Τά παιδιά, ω Πετεινέ μου,
'Ως και τά κορίτσια όλα,
Στόν Θεόν θα εύχηθούνε
'Όσοι σε κατηγορούνε,
Νά τους δώση σ' δλους φόλα.

'Αφσέ τους, φίλτατε.
Σιγά-σιγά!
'Εχει να δουλέψῃ ξεσκέπασμα άπλύτων πού θα πάη άρτάκ.
'Ενοια σου.

= Εύχαριστώ πολύ, φίλε Savatiane, και τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.
Διά τό ψευδώνυμον δέν είνε καιρός.

= Μύρον ήδύ και ευώδες επλήρωσε τό γραφεϊόν μου γλυκεία και πανεύμορφη Mis-Lain, όταν ήνοιξα την επιστολήν σας.
Τί να σας πρωτογράψω;
Είπέτε, σας παρακαλώ, εις εκείνο τό πρόσωπον, να φέρεται με περισσοτέραν ευγένειαν, και τοῦτο για τό καλό του.
Δέν του κοστίζει τίποτε, του Πετεινού μου, να τό άρπάξῃ με τά νύχια του, και ύστερα καλά ξεμπερδέματα.
Τό ποιήματά σας πολύ με θέλγει:

Χρυσό μου Πετεινάρι
'Η κάθε κόττα σου
Σκλαβώνεται σάν έλθη
Μέσα στην πόρτα σου.

Τό κατωτέρω ποιημάτι σας όμως, με έμβάλλει εις τόσας άμφιβολίας:

'Όταν έσυναντήθηκα,
Πουλάκι μου, με σένα,
γλυκομελάχροινο παιδί
με μάτια ζαχαρένια....

Με κολακεύετε πολύ και σας εύχαριστώ, άν και καλά γνωρίζετε, ότι ή Πετεινός μου είνε ή χειρότερος κόκκορας των Άθηνών.

= Γράψατε τίποτα άλλα, φίλε Γουέ της Μαμμής.
Μά για τόν Θεό, να μην είνε τόσον άγρίως σόκιν.

= Άκουσε φίλε Φαρμακοκρίστη.
Κανείς δέν ήθέλησε να οικειοποιηθῇ την μετάφρασίς σας, και γιαυτό, σας παρακαλώ, να είσθε λεπτότερος.
'Όταν γράψετε δευτερεύον διηγηματάκι θα τό επεξεργασθῇ ή «Διμοκοντόρος» μου και θα τό υπογράψῃ.
'Εάν γράψετε πρώτον διηγηματάκι θα τό επεξεργασθῇ ή «Άριστερόσ Φάλτης» ή εάν κωμωδιάν ή «Κουασιμόδος» μου.
Διατί λοιπόν παραποιείσθε;
Τήν προχθεσινήν και την σημερινήν κωμωδιάν έγραψεν ή κ. Γιάννης Μάγκας, και όμως έχει την υπογραφήν του ή «Κουασιμόδος».
'Ηνώητες τώρα;

= Εύχαριστώ, φίλε κ. Πισοαρά, δια τους ώραίους στίχους:
Θέλω πάντα γελαστός
κι' εύθυμία δλος νάσαι.
Και καθώς είσαι Πετεινός,
άρχηγός μας πάντα θάσαι....

= Θα γίνῃ τό χατήρι σου, Γνωστέ, άλλ' όχι έμμέτρως.
Στείλατε εις την συνήθη γλώσσαν του «Πεταχτού».

= Λοιπόν έτσι, φίλε Υάκινθε!
Θερμάστρα, καλή συντροφιά, και τό «Φλέρτ» ανά χ ε ι ς ε θ έ λ ε ι ς.
Μά, πές μου, έτσι μεταξύ μας, τί θέλεις να χ ε ι ς ε θ έ λ ε ι ς;

= Σήμερον δημοσιεύονται, Ανιχνευτά, εκείνα.

= Αύτην την στιγμήν, έλαβον και την άλλην επιστολήν σου, ωραία Mis-Lain.
Διατί ζηλεύεις την Άγραμπελην;
— Εύχαριστώ διά την συμβουλήν, φίλε Μίλων.
Τό εις την Άρσακειαδά άρεκτά νόστιμον.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

= Πολύ άστεία αι έρωτήσεις σας, φίλη Έρικκέτη, άν και καθ' όλα τά φαινόμενα είσθε σωστός Έρρικέττος.
Τά δια τό «Πεταχτό» δημοσιεύονται.

= Είσαι, φαίνεται, λεβεντόπαιδο, Άλή-Άγιά, και σε συχαίρω.
'Ο Πετεινός μου με διέταξε να σου διαμαρτυρηθώ διά τό ποιηματάκι σου:

'Εμαθα ότι αγαπάς
πέρα πολύ της πάστες.
Της κόττες σου συμάζεψε
και στα φιλάκια σπάστες...

= Πολύ καλά τά ποιήματά σου, Μοσοχομίγκα του Πειραιώς.
Μπράβο σου.
'Εσο βέβαιος πως θα δημοσιευθούν.

= Θα δημοσιευθούν, φίλε Adorateur des filles, εκείνα.
Διά τάς καρικατούρας εύχαριστώ.

= Πολύ με ένθαρρύνεις, αγαπητόν Άγαλιμα, με τό ποιήματά σου:

Ποτέ, ποτέ μη τό σκεφθῃς,
Στό νοῦ σου μην τό βάλῃς,
Πώς θε να σε δικάσουνε
Οί δικασταί κι' οί άλλοι.

Καίτοι, αύτην την στιγμήν, δέν δύναμαι να μαντεύσω την έκβασιν της δίχης μου, σε εύχαριστώ.

= Είσαι φοβερός, φίλε Τσίρι μιρί μιρί.
= Καί σύ επίσης, φίλε Άρχιδή, με τά ποιήματά σου.
= Θα δημοσιευθούν τά δια τό «Πεταχτό», φίλε Ντορεμφοσοϊά.

= Καλαί αι «Έντυπώσεις», κύριε Πέτρε Παν.
Με μερικάς μεταρρυθμίσεις θα δημοσιευθούν.

= Έχει καλώς, φίλε Τσιν-Τσιν-Λίγκ.
Θά δημοσιευθούν.
Τί είδήσεις έχεις από την Ιαπωνίαν;
'Εγώ όμως καθώς βλέπεις έχω τοιαύτας πρώτης τάξεως.

ΠΑΡΧΙΑΙ

= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε Άρχιδιάβολε (Άργος).
Τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.
'Η συνδρομή είνε προπληρωτέα.

= Έλαβον άμφοτέρας σου τάς επιστολάς, φίλε Κόνσοια (Λευκάς).
Τό διηγηματάκι καλό και θα δημοσιευθῇ.
'Η δεσποινίς, πού γράφετε, πράγματι έχει κάποιο ρεκόρ εις τό κόρτε, άλλ' ύπάρχει και άλλη, ή όποία την υπερβαίνει κατά πολύ και της όποίας τό όνομα θα ίδης δημοσιεύόμενον, μαζί με την εικόνα της, την προσεχῇ Πέμπτην, εις τό φύλλον μας.

Τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.

= Έτσι λοιπόν, φίλε Ψωμί και Έρωσ (Καλάμας)!
Της άρέσει πολύ της φίλης σου τό «Φλέρτ», και δι' αυτό έχει κάνει τοῦλάχιστον 15 άλλους και τό πέρουν.
Είπέ της, εκ μέρους μου, θερμά εύχαριστήρια.

= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε Διμοκοντόρος (Ναύπλιον).
Δι' εκείνο, πού μου γράφεις, θα σκεφθώ και θα σου άπαντησω βραδύτερον.

= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε Diable (Δαδίον).
Τό ποιηματάκι σας καλό και θα δημοσιευθῇ.
Τά φύλλα στέλονται τακτικώς, ούχ ήττον έπέστησα την προσοχήν του Διεκπραιωτού μου.

= Έλαβον άμφοτέρας τάς επιστολάς σου, αγαπητόν Άνθος της Άνανολής (Ζάκυνθος).
Τά παράπονά σου είνε καθ' όλα κληρίαν άδικα.
'Ο κ. Γιάννης Μάγκας δέχεται επιστολάς εις τό γραφεϊόν μου.

= Έλαβον την επιστολήν σου, Μαλλιάρη Άργίτη (Άργος).
Τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.

= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε Άργ. Γκ. (Πύργον).
Τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.

= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε Βαρφεῦ (Βόλον).
Τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.

= Έλαβον την επιστολήν σου, αγαπητέ Αίμιλιε (Φιλιατρά).
Εύχαριστώ πολύ διά τά αίσθήματά σου.
Τά δια τό «Πεταχτό Φλέρτ» θα δημοσιευθούν.

= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε Chasseur des demoiselles (Σπάρτη).
Τά δια τό «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.

= Ούδεμίαν πληρωμήν δεχόμεθα διά τάς εις τό «Πεταχτό» καταχωρήσεις, φίλε Άγουρολογιώτατε Κορφιάτη (Κέρκυρα).
Τά ποιηματάκια σου καλά όπως δήποτε.
Και τό διήγημα, τό περιμένω.

= Έλαβον την επιστολήν σου, φίλε του «Φλέρτ» (Κόρινθος).
'Εκείνο εις τό προσεχές.

= Τήν ψυχράν επιστελήν σας έλαβον, δεσποινίς Φροῦρε (Πάτρας).
Ούχ ήττον ή παράκλησίς σας εξετελέσθη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Εύχαριστώ πάρα πολύ διά τάς ύπερ έμου φροντίδας σου, αγαπητέ Γαβριά (Ήράκλειον Κρήτης).
Ποία είνε ή Φλερτομανίς πού μου γράφει:

Τό ξεύρεις «Φλέρτ», αγαπητό
Με σένα πως κοιμούμαι,
Και τόνόμα σου τό χρυσό
Νυχθημερόν θυμούμαι...

Διαβίθασέ της τάς εκ βάθους καρδίας εύχαριστήσεις μου.

= Θα ληθούν ύπ' ύψιν αι πληροφορίαί σας, φίλε κ. Υψηλοϋπερήφανε, διότι μου είσθε πολύ αγαπητός.
'Αλλ' έπιθυμώ να φροντίσετε ύπερ της κυκλοφορίας του φύλλου μου.

= Σε συχαίρω, φίλε Candiotaki, και εάν εξακολουθήσης έτσι, θα σε άνακηρύξω συνεργάτην μου.
Μπράβο σου.

= Τάς ώραίας επιστολάς σου, αγαπητέ Κατάσκοπε, άμφοτέρας έλαβον.
Σε εύχαριστώ πολύ διά τό κομπλιμάν:

'Ω «Φλέρτ», λαμπρόν, του Πετεινού
άπαύγασμα του Νέου,
σύ, ω τερπνόν, άνάγνωσμα
του φύλου του ώραιού...

'Εκείνο πού θέλεις τό δημοσιεύω σήμερον.

= Εύχαριστώ, να στέλλετε, τι θέλετε Καινούργιε Κόκκορα (Χανιά).
Μά, έτσι μεταξύ μας, νομίζω ότι είσθε κάποια δεσποινίς.

= Είμαι εύγνώμων, φίλε κύριε Γιωργ. (Σμύρνην).
Τήν ώραίαν σας κάρτ-ποστάλ έλαβον και εύχαριστώ.

= Χαίρετε!...

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΑΠΩΝΙΚΑΤ ΡΑΓΟΥΔΙΑ

(Τών Παρθένων τής Ιαπωνίας)

1.

'Επέρασ' ό καλός μου
την νύχτα με τραγουδι
κ' μου βάλε στην πόρτα
μαγατάικο λουλούδι.

Πριν πάω στο χωράφι
τό πήρα κ' τό μύρισα,
έπῆγα στο χωράφι
κ' φουσκωμένη γύρισα!

2.

'Επέρασ' ό καλός μου
πού ένυχοπερπάτει,
και άνοιξε την πόρτα,
κι' μουρθε στο κρεβάτι.

Στην άγκαλιά μου ήρθε
και μ' έσφιξε κ' έχάρηκα
κ' ή γειτονιά μου λέει
πως έκαμα μονογάρκα!

3.

'Επέρασ' ό καλός μου
τη νύχτα κ' μου μίλησε,
κ' εκεί πού μου μιλούσε
στα πόδια μου εκύλισε.

'Εβαλε τό κεφάλι
κ' φλογερά με φίλησε....
κ' εκεί, πού με φιλούσε,
λιγάκι με πιτσιλίση!...

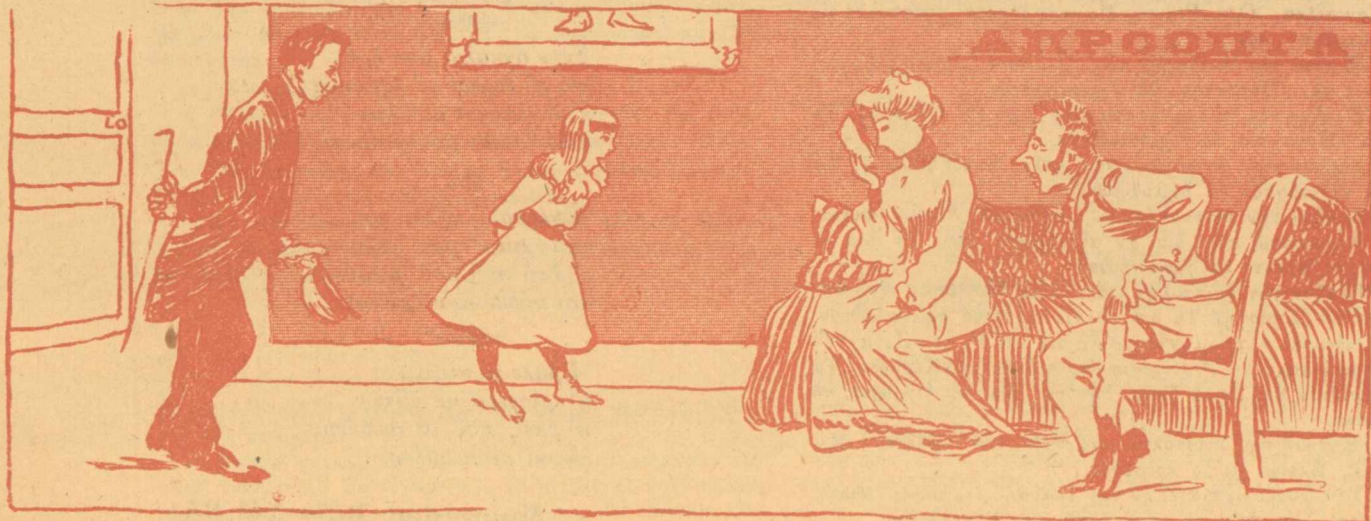
Μαρκίσιος Βάιν-Χάι Βάιν

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ

— Κατηγορείσαι πώς εσύ, διάφθιρες τὰ ἤθη,
 Ἐγὼ εἶμι δίδωκας τὸ φ λ ε ρ τὸν κόσμον καὶ στὰ πλήθη.
 Ἀδοτηρῶς, λοιπὸν, γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν γένει,
 Καταδικάζουσι τὸ «Φλέρι» παντοεινὰ νὰ βγαίη.

Ἡ γαστέρα — Μπαμπά, νὰ εὐχῆς εἶνε ὁ κόρτος ποὺ λέγει στὴν μαμμὰ, πῶς τὸ κρεβάτι σου, τὸν παίρνει ἴσα-ἴσα...

ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ΜΑΣ

Πασάλευσις, παράλευσις καὶ ἱγνα-
 τάλευσις...

ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

(Ἐκ τοῦ φυσικοῦ)
 Φωτογραφία ἀγρουβῶ...

ΣΕ ΜΕΡΙΚΑ ΣΙΝΤΙΑ

Ἐκείνη : — Μόδες. — Σ' ἀγαπῶ πολὺ.
 Καὶ μοῦ ἔζησες φίλ
 Καὶ μοῦ ἔζησες καὶ ἄλλο...
 Πίστευε πῶς ἀμφιβάλλω
 Στὰ αἰσθήματά τὰ τόσα...
 Ἐξίσως : — Αἱ κατὰβόλαι... Μὰ πῶς αἱ...

ΓΛΕΝΤΙΑ

— Πιέ, πουλί μου, ἀπ' εἰς κοῦλα
 Ἡὲ νὰ εὐφρανθῆς κρασί...
 — Ἀχ! μ' εὐφραίνεις!... Ὁλίγη... ὀλίγη...
 — Ὁχι, φάε μου;... τὴ μισή... ..

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ —

* Βρέ αθεόφοβε Γιώργο Δρ. (δδός Πιερ.), αγαπάς λοιπόν σ' αν τρελλός την Λουκίαν; — Ξέρεις και ξέρω ποίαν —

— Όλα σου όμως τα στρατηγήματα επήγαν και πάνε στα χαϊμένα τόσο καιρό... Σε λυπούμαι, παιδί μου, αλλά τί να γίνω... Άλλα και στο «Φλέρτ» να μπής δεν την καταφέρνεις.

— Η Λουκία σου, ξέρω καλά, αγαπάει άλλον, αγαπητέ μου, και λάβε τα μέτρα σου.

* Λοιπόν το μπάλ-μασκέ πέρνει και δίνει εις το μικρό σαλονάκι σου κ. Χρ. (δδός Αϊόλου). Και κυλκείον τό... υπόγειον... ε; ...

— Δεν μου λές όμως, γιατί μαλλώνεις με τους σου νεργάτες σου; Είμαι περιεργον να μάθω... Και θά το μάθω...

* Βρέ παιδί μου Γ. Χατζ... φοιτητά της Ίατρικής, τί κατάστασις πραγμάτων είνε αυτή; Βλέπω ότι της τά σήκωσες τὰ μυαλά της Β. Δ. εις την δδόν Άγισιλάου.

— Κάνε και νισάφι λιγούλακι.

* Πολύ ψηλά τον επήρατε τον άμανέ κύριοι Μ. Β.—δικηγόρε Κ.— και Ν. Β.

— Βάλτε λεμόνι στο μεζέ σας, μήπως στο έρχόμενον φύλλο σ'ας ψάλλουμε περισσότερα.

* Όλη την ώρα στο παράθυρο σου, δεσποινίσι Βασ... (δδός Μαυρομιχάλη).

— Κάνε ε,τι κάνεις, κορίτσι μου, αλλά όχι και δλη την ώρα. Στη γειτονιά λέγουν, ότι ή ζωηρότης σου υπερέρη τα όρια.

* Δεν λυπάσθε τὰ παπούτσια σας, κ. Γεώργιε Α... και δεσποινίσι Έλένη Β...; Κοντεύετε, μανθάνω, να αφήσητε της σόλης σας εις τὰ πεζοδρόμια της δδού Μαυρομιχάλη...

— Έτσι, βρέ παιδιά, στα φόρα κάνετε της δουλιές σας; Προσέξατε, γιατί σ'ας έννοιωσαν...

* Χαρά στην καρδιά σου, δεσποινίσι Λυ. (δδός Κφ.). Και δημόσιον κατάστημα να ήτο, δεν θά έμπαιναν εις αυτήν 135 άνθρωποι, όσοι υπήρξαν έρασταί σου.

— Βρέ κορίτσι μου, δεν σου άρκει ένας, δύο, τρεις, τό πολύ, αλλά τόσοι!! Έάν δεν υπήρχε άλλη, ή όποια να σ' έχη περάση στους έραστάς, έσω βεβαία, ότι θά είχες τό ρεκόν στο κόρτε.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ —

* Λοιπόν, δεσποινίσι Ευαν..., είνε αλήθεια ε,τι μου γράφουν; Τάζεις φιλιὰ και δεν τὰ δίδεις;

— Δεν κάνεις καλά, κορίτσι μου.

* Στη Φρεατιύδα, μανθάνω, ότι συχνάζετε, δεσποινίσι Άν... (Βαβ...). Πρὸ ήμερών μάλλιστα με τέσσαρας καθαλιέρους...

— Δεν μου λέτε τί έγυρεύατε εκεί;

* Δεν μου λέτε και σεις, δεσποινίσι Α. (Αεωφόρος Άθηνάς) διατί δεν περνάει πλέον ο φίλος σας Ν...; Μήπως τὰ έχαλάσατε;

— Ξέρω πώς κάποιος σ'ας έμάτιασε. Ο αθεόφοβος...

* Βρέ παιδί Ι. Κ..., όχι και τόσο πολύ αισθημα. Ξέρω ότι την αγαπάς πολύ την μοδίστρα Ρ... (δδός Καραϊσκου), μά, αφού δεν σε θέλει;

— Είνε άκαρδο κορίτσι, ε,τι και αν κάνης δεν θά την καταφέρης.

* Πάρα πολύ σου άρέσει ο περίπατος της Φρεατιύδος, φίλε κ. Νικολάκη Β...

— Μήπως σ' άρέσει και τίποτε άλλο; Έτσι φαίνεται...

* Και σεις δεσποινίσι Θηρ... (δδός Κολοκοτρώνη), τὰ έχετε ψήσει στα γερά, έμαθα, με τον φοιτητήν Ίωάννην — Ξέρετε ποίον.

— Μά δεν μου λέτε, τον άφησες τον πρώτο σου έραστή, ή έχεις και τους δύο; Είμαι περιεργον να μάθω.

* Βρέ ταβλοκαλόγερε, δεν μου λές και σύ, τί θέλεις τους μαθητάς του γυμνασίου και τους μαζεύεις εις τό υπόγειον;

— Χωρίς άλλο για να τους κάνης μαθήματα εκκλησιαστικά... Αυτό δεν είναι;

* Και σύ καυμένη Γκ..., τόσον τρελλά εισαι έρωτευμένος με την Έλ... (δδός Κολοκοτρώνη);

— Δεν μου λές, εις τας σχέσεις σας, τί σχέσιν έχει ο άδελφός της λατρευτής σου; Είνε αλήθεια, έσα μανθάνω;

* Πώς πάνε αι σχέσεις σας, καλή μου Άρσακειάς Μαρ... Α., με τον φοιτητήν της Ίατρικής Α...

— Δεν άμφιβάλλω καλά. Αί;

* Σ'ας άπατά ο άπιστος, δεσποινίσι Α... (δδός Κολοκοτρώνη).

— Ξέρετε ποίον λέγω τον γυμνασιόπαιδα Σπυρ...

— Πώς; Δεν τό έκαταλάβατε ακόμη;

— ΠΑΡΧΙΑΙ

* Είνε αληθινά, αυτά που μανθάνω, μαθητά Μ... δδός Όθωνος (Σπάρτη);

— Τά παίζεις λοιπόν με δύο; Με την Στ... και με την Μα...

— Έξακολουθείς ακόμη να μπαίνης, εις τό σπήτι της δευτέρας, από τό κάτω παράθυρο;

* Διατί, δεσποινίσι Μ. (Φιλιατρά), έμείνατε πολύ όλιγον εις τό σπήτι της δεσποινίδος Τ...;

— Είνε αληθής ε,τι λένε;

* Αφού δεν σε θέλει ή μοδίστρούλα Κ..., διατί την πειράζεις, βρέ καλέ μου άνθρωπε Φωτ. (Άργος);

— Πρόσεχε, δια να μη έχης συνεπίεας.

* Άκουσε αγαπητέ κ. Α. Πα. (Πάτρας).

— Η δεσποινίσι Ter. δεν σε αγαπά. Βγάλτο από τό νού σου.

— Λοιπόν κάτσε στη μπάντα, δια να μη δημιουργής και σκάνδαλον.

— ΕΩΤΕΡΙΚΟΝ

* Θά σ'ας πάρη ή δεν θά σ'ας πάρη, δεσποινίσι Μ μοδίστα (Ηράκλειον), ο υπάλληλος δια τον όποιον τρελλαινέσθε;

— Φυλάξου, διότι, ο φίλος σου, είναι ένας τσαχπίνης πρώτης.

* Και σεις δεσποινίσι Α., παρά την πλατειαν Πρίγκηπος Γεωργίου (Ηράκλειον), μανθάνω ότι τὰ παίζετε στα γερά με τον άπόφοιτον Άνδ...

— Μά προσοχή, γιατί σ'ας έννοιωσαν.

* Και σ'ας, δικηγορικέ υπάλληλε με τὰ γυαλάκια Μ. (Ηράκλειον) μου γράφουν, ότι ο έρωτάς σου πάει πρώμα με την Ο.....

— Καλό κορίτσι, αλλά...

* Μανθάνω, ότι εισαι πολύ άστατος εις τους έρωτάς σου Ηφ... (Ηράκλειον).

— Τά γλυκά ματάκια της Έλένης δεν σου άρέσουν πλέον. Προτιμάς τώρα της παρακάτω γειτόνισσάς της.

— Είνε αλήθεια αυτά;

* Τι περνάς και ξαναπερνάς, κ. Γερ..., από κάτω από τό παράθυρο της δεσποινίδος Έλεντίσας.

— Δεν σε θέλει, και πάρετο άπόφασι.

* Au renouir λοιπόν την προσοχή Πέμπτην με χιλια φιλιὰ

Ο κ. ΚΟΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ είνε ο μόνος ειδικός εις τὰ διάφορα είδη Βερνικίων, Βερνίκια Nubian άρίστης ποιότητος και χρωματιστά άπαράμιλλα 7 °Οδός Εδριπίδου 7 παρὰ τους Άγίους Θεοδώρους.

— Βρέ αδελφέ Γιάννη, τί μυρωδιά είνε αυτή; Πούρο καπνίζεις; — Δεν βλέπεις πώς καπνίζω τὰ έξαίσια καπνὰ Άμοργού, που εδρίσκονται εις τό καπνοπωλείον του κ.

Θ. Βλαδιανού δδός Έρμου 6 πλησίον πλατείας Συντάγματος;

Τὸ ώραϊον αὐτὸ Ἀθηναϊκὸν Φύλλον τὸ ανεξάρτητον τὸ εὐμορφο

Η "ΕΣΠΕΡΙΝΗ,"

Άηλιό πρὸς τους αναγνώστας της δι εις τὰς 20 Ἰανουαρίου λήγει ή προθεσμία τῶν δώρων, τὰ ἴποια προεκήρυξεν δια τὰς Ἀποκρέφ. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν ἐπιθυμοῦν νὰ μετασχουν τῶν δώρων τούτων δέον ἀπὸ τῆς 20ῆς μέχρι τῆς 25ῆς Ἰανουαρίου και ταύτης συμπεριλαμβανομένης νὰ προσαγάγουν εις τὰ γραφεῖα τὰς τεσσαράκοντα «Ἐσπερινὰς» δια νὰ λάθουν ἕνα ἀριθμὸν συμμετοχῆς.

ΗΛΥΣΙΑ

Ἡ ώραϊότερα Μπύρα τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ πεφημισμένος ζυθος ΚΑΩΝΑΡΙΔΟΥ, δδός Κηφισίας. Τὸ μόνον κέντρον διὰ τους περιπατητάς.

Τὸ Εἰδικὸν

τὸ μόνον κατάστημα τῆς μὸδας ΚΑΠΕΛΛΑ, ΦΩΚΟΛ, ΜΑΝΙΚΕΤΙΑ και ἄλα ἐν γένει τὰ ἀνδρικὰ εἶδη. Ὁδός Σταδίου ἐναντι Θεάτρου Τούχα.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Ὁδός Ἀγίου Μάρκου. Εἶναι τὰ περιεσμένα καθ' ἑλλην ἈΝΑΤΟΛΗΝ.

NTOMINA — NTOMINA Ὁραῖα — εὐμορφα — καινουργή — εις τοῦ κ. ΔΗΜ. ΙΩΑΝΝΟΥ δδός Σταδίου ἐναντι Θεάτρου Τούχα.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ

« Ἡ Σάχλες μου »

Εἰς φυλλάδια καθημερινὰ

Ἐκαστος τόμος ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΗΣ

ΓΑΝΤΙΑ-ΓΑΝΤΙΑ

Εἰς τὴν Βιεννέζικην Canterie δδός Σταδίου παραπλεύρωσιν Χρυσικοπούλου ἐναντι Ἀρσακειου.

— Γάντια Γαλλικά, Γάντια Ἀγγλικά, Γάντια Βιέννης.

Τὸ ζεῦγος 5 και 6 δραχμῶν. Τὸ κατάστημα οὐδὲν παράρτημα ἔχει.

ΜΠΥΡΑ

Εἰς τὸ Κέντρον τῶν Ζυθοφίλων εἰς τὴν δδὸν Πανεπιστημίου ἐναντι τοῦ Ἀρσακειου. Ἡ μόνη Ἀρνουβὸ Μπύρα τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ κύριος Ἰω. Ἀνασταδίου διενθουτήσ.

Βασιλικὸν φωτογραφεῖον Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Διασταύρωσιν Αἰόλου και Ἐρμου. Χάριν τῶν Ἀπόκρεω ὑποβιβάζει τὰς τιμὰς ὡς ἑξῆς: 2 δρ. 12 φωτ. μὲ 12 διαφόρους στάσεις, και 6 δραχ. 6 φωτ. μὲ γάλα. Ὁ φωτογραφιζόμενος θὰ λαμβάνει τὴν φωτογραφίαν του ἐπὶ κάρτ-ποστὰλ δωρεάν.

Μὰ τί σου εἶνε αὐτὸς ὁ τσακπινάρος ὁ Μίμης μου ἔλαμε δῶρον ἕνα ζευγάρι γάντια ἀπὸ τὴν Canterie Francaise.

Τί ώραῖα και στερεὰ ἀλήθεια γάντια. Θαυμάσια. Πολὺ καλὸ μαγαζὶ και εἰς τὴν δδὸν Σταδίου και Κολοκοτρώνη ἀριθ. 1 Κατασκευάζει ἀντὶ 5 δραχ. χονδρικῶς και λιανικῶς, ὡς και παιδικὰ ἀντὶ 3 δρ. τὸ ζεῦγος. Καθάρισμα Λεπ. 60

ΜΠΑΛ-ΜΑΣΚΕ

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εις τὸ ἈΝΑΚΤΟΡΙΚΟΝ

Ὁλν ἡ ἀριστοκρατία μας ὀλν ἡ εὐμορφία.

Καλλιτεχνικὸν Βιβλιοδετεῖον εἶνε μόνον τοῦ κ.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΑΡΑΗ 33—δδός Προαστείου—33

Ἐργασία ἐντελής καλλιτεχνική και με πολλὸ γούστο. Εἰς τὸ δέσιμο τῶν βιβλίων οὐδὲν βιβλιοδετεῖον δύναται νὰ συγκριθῆ καθὼς και εἰς τὰς τιμὰς. Εἶνε τόσο ἐνθουσιώδης ὥστε δὲν θὰ δυνηθῆ ποτὲ κανεὶς νὰ εἰπῆ ὅτι ὁ κ. Σάρδης εἶνε γιὰ δέσιμο.

Ντόμινα

εὐθηνὰ καινουργή και ἀπαραμιλλου γούστου εδρίσκονται μόνον εις τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δεϊμιέζη, εἰσόδος Φερετοπούλου, δδός Σταδίου, τρέξατε λοιπόν ὄλοι.

— Καυμένη πὼς θέλεις νὰ σε χαιρετῶ, αφού εἶσαι τόσο κακοενδεδυμένος..

— Ἄσε με ἀδερφέ, δὲν μπορῶ νὰ βρῶ ράπτη τοῦ γούστου μου.

— Τί διάβολο! Λησμονεῖς τὸν κ. Παπαγεωργίου, εἰς τὴν δδὸν Σταδίου, ἐναντι τῆς οἰκίας Καραπάνου; Σὲ κατασκευάζει κοῦκλα ἐντὸς 48 ὡρῶν και με πόσα ραπτικά νομίζεις; μόνον με 30 δραχμῶς.

Ὁ κ. Σακελλαρόπουλος πωλεῖ τους ώραϊότερους τάπητας. Τὸ κατάστημά του εἶνε εις τὴν δδὸν Κολοκοτρώνη ἐναντι τῆς Μουσικῆς Ἐταιρίας. Τάπητες ἡγγυημένης στερεότητος και τέχνης ἀπαραμιλλου.

Ντόμινα

ἐξόχως ώραῖα εδρίσκονται εις τὸ ραφεῖον τοῦ παρισνοῦ ράπτου Βασ Κατριλιαννίδου, δδός Ζωοδόδου Πηγῆς ἀριθ. 18.

Τρέξατε λοιπόν ὄλοι και μή χάνετε τὴν εὐκαιρίαν. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

ΤΟΦΛΕΡΤ

ΣΤΟ ΑΤΕΛΙΕ

— Αφού θέλετε να ζωγραφίσω, κύρια ζω-
γράφε, τὰ δύο ἡμορφίρια τῆς γῆς, τότε εἶνε
προτιμότερον νὰ κάμω μεταβολήν...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΜΑΣ

— Ακούς, καλὲ, νὰ βάζουν στὴ φυλακὴ ἓνα φύλλο ποῦ
τὰ γράφει, κι' ἐγὼ ποῦ τὰ κάνω νὰ ἤμαι ἔξω...

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

— Τὶ τὰ θέλεις, σὲ κατάλαβα δὲν εἶμαι ἱκανὸς
νὰ μοῦ κάνῃς ἐκεῖνο ποῦ μοῦ κάνουν οἱ ἄλλοι...

— Μὰ τί διάβολοῦ σοῦ κάνουν οἱ ἄλλοι, ἐπὶ τέ-
λους;

— Τὶ μοῦ κάνου;... Πιστωσὶν !...